

ſaa maae henregnes til deres Indtægter af Staten, og at de alſaa efter det Begreb, der opſtilles i § 1, maae være penſionsberettigede.

Der er blandt de Embedsmænd, ſom før have forteret under Cancelliet, een, ſom vel er i det Tilfælde, at man ikke kunde ſige, at han udførte ſaadanne Forretninger, hvorfor han paa nogen Maade ſkulde have Løn af Staten. Det er nemlig Notarius publicus i Kjøbenhavn, hvis Forretninger udføres for Private, og ſom alene burde lønnes af diſſe, ligesom man neppe finder noget andet Sted, hvor en ſaadan Embedsmand enten faaer nogen Slægs Løn af Staten eller ogsaa kan ſaae Penſion af denne; men der er med Hensyn til denne Embedsmand viſtnok en meget vigtig Grund, hvorfor han ikke bør udelukkes fra at nyde Penſion efter de ſamme Regler, ſom andre ſportulerede Embedsmænd, nemlig den, at der af hans Indtægter forhen tilflød Juſtitsfonden og nu tilflyder Statskaſſen en betydelig Indtægt, ſaa at der ere meget rigelige Reſourcer deri til, naar en ſaadan Embedsmand ſkulde gaae af, da at give ham Penſion. Hvad det Hiſtoriske i Sagen angaaer, da er det viſtnok afgjort, at i ældre Tider betragtedes de Sportler, ſom Embedsmænd oppebære for deres Forretninger, ikke ſom Løn af Statskaſſen og ſom ikke givende Ret til Penſion af Statskaſſen. I ældre Tider fik ſaadanne Embedsmænd, naar de gik af paa Penſion, Noget af Embedet, ſaa at Penſionen blev ringe for den Afgaaende og trykkende for Embedet. Dette System følges endnu i Norge, idetmindſte ordentligviis; naar en Sorenſkriver, Dyfoged, Auctionsdirecteur eller andre ſlige Embedsmænd der afgaae, ſaa ſaae de en Penſion af Embedet, men ikke nogen Penſion af Statskaſſen. Jeg troer ikke engang, at der exiſterer nogen Undtagelse herfra; men ialtfald er det kun en Undtagelse. Jeg troer ogsaa, at de ſportulerede Embedsmænd, navnlig Retſbetjentene, hvortil jeg for nemmelig tager Hensyn, ikke ville ſaae for Meget ved at de behandles efter Lovudkaſtet og heller ikke, naar man tilføjer den nærmere Beſtemmelse, hvorpå der er gjort Forſlag; men jeg kan dog paa ingen Maade erkjende Alt, hvad der er ſagt til Fordeel for denne

Klaſſe af Embedsmand, for at holde Prove; thi deels er det hiſtorisk, at de ikke fra tidlige Tider have havt ſaa ſtor Afgang til Penſion, at denne Afgang til Penſion efterhaanden er blevet forbedret, men dog altid er blevet ringere end deres, ſom have Løn af Statskaſſen; og, om man ogsaa vilde ſætte alle andre Uligheder tilſide, troer jeg netop, at det Hiſtoriske er et ſtort Argument derfor, thi den, der træder ind i en Embedsſtilling, regner paa Forholdet ſom det engang er beſtemt, og det har viſtnok meget ofte været Tilfælde, at en Embedsmand, der efter ſine Egenſkaber kunde have Afgang til at ombytte et ſportuleret Embed med et ſaſt gageret eller omvendt, blandt de Omſtændigheder, han har taget under Overveieſe, ogsaa har havt den, at hans Afgang til Penſion i det ene Embede er ſtørre end i andre. Derhos maa det heller ikke lades ubemærket, at der er en meget ſtor og vigtig Embedsclaſſe, der aldeles ikke ſkal nyde godt af det Penſionsſystem, ſom opſtilles, nemlig Præſterne. Med Hensyn til diſſe er med en ringe Modification det gamle System blevet ſouteneret, hvorefter de kun have en højt ubetydelig Afgang til Penſion. Men jeg kan heller ikke antage, at der har fundet en ſaadan Bilkaarlighed Sted, ſom en æret Taler har ſøgt at udvikle; thi deels kommer det, at man til forſkjellige Tider har fulgt forſkjellige Principer, hvad de ſportulerede Embedsmænd angaaer, deraf, at man i ældre Tider ikke har kunnet ſætte ſaa Meget igjennem for dem, og det gaaer her ſom i mange andre Forhold, hvor det betragtes ſom Bilkaarlighed eller Mangel paa Omhu for hvad der var Ret, at man ikke har kunnet gjøre Alt, hvad man i og for ſig anſaae for det Rigtige. Man har efterhaanden netop ſøgt at ſkaffe de ſportulerede Embedsmænd, naar de gik af paa Penſion, bedre Bilkaar end dem, de havde havt i ældre Tider, og derved er man kommen paa et ſaadant Punkt, at den nuværende Tilſtand ikke er meget forſkjellig fra den, ſom indeholdes i den foreſlaaede Lov. Jeg kan heller ikke antage, hvad der ellers er bleven bemærket af den ærede Taler, om den forſkjellige Maade, hvorpaa Penſionerne ere blevene behandlede ogsaa med Hensyn til andre